

ת"פ 8626/06 - מדינת ישראל נגד יבג'ני קונובל

בית משפט השלום בבאר שבע

21 אוקטובר 2014

ת"פ 8626-06-14 מדינת ישראל נ' קונובל(עוצר)
8640-06-14

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה
המאשימה
ע"י ב"כ עוז אטיאס
נגד
יבג'ני קונובל (עוצר)
ע"י ב"כ עוז חיימוביץ
הנאשם

[פרוטוקול הושמטה]

הכרעת דין

הנאשם הורשע על פי הודהתו בעובדות כתוב אישום בעבירה של היזק לרכוש בمزיד, בהתאם להוראת סעיף 452 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

על-פי המתוואר בכתב האישום, בתאריך 2.6.14, בסמוך לאחר דין בת"פ 48790-02-14 בעניינו של הנאשם, סירב הנאשם להשתחרר ורצה לחזור אל כותלי הכלא. או אז יצא הנאשם מהכינסה הראשית של היכל בית המשפט, נטל עמוד המשמש לחסימת באו ההייל וניפץ באמצעותו את שמשת הזכוכית של הכניסה. בסמוך לכך נכנס הנאשם לתוך בית המשפט והושיט את ידיו מעלה לצורך איזיקתם על ידי המאבטחים של משמר בתיהם המשפט. בטרם נשמעו הטיעונים הנאשם, נשלח הנאשם לחקירה תסקיר מעת שירות המבחן. לאחר קבלתו טענו הצדדים באופן חופשי לעניין העונש.

תסקיר שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן עולה כי עסקין בנאים כבן 34, גרש, ללא ילדים, ליד אוקראינה. בוגר למשפטו הגרעינית מצוין כי הנאשם הנו בין יחיד לזוג הורים אשר התגורשו בהיותו כבן 6. הנאשם מסר כי אמו נישאה מחדש מהחדש ואביו החורג גידל אותו כבן לכל דבר ועניין. זה ציין כי הוריו מתגוררים באוקראינה וכי מאז שעלה ארצתה הינו בקשר טלפוני עם אמו. עוד מסר הנאשם כי סיים מסלול לימודים מלא בארץ מוצאו ועלה ארצתה בגיל 18. הלה גויס לצבא אך ערך בשל חוסר רצון להמשיך בשירות הצבאי. לאחר מכן, עבד בעבודות זמניות ובגיל 24 נישא.

כמו כן, פירט הנאשם על הרשותו בגין עבירות של שחיטה באוימים ואונס ואת הרקע לביצוע המעשים. לאחר שחרורו

עמוד 1

ממאסר זה עבד במפעל ביוזם ולפניהם פוטר מעובדתו. מאז הוא אינו עובד ומהוסר דיור. לפני שנה עבר להTEGROR ברחובות מצפה רמון ובמהלך החורף פרץ לבניה נטוש בשל הקור ולאחר שנמצא על ידי המשטרה הופנה למחalker הרווחה אשר דאגה לשילובו בהוסטל של דייריו רחוב בבאר שבע. לאחר שילובו בהוסטל, הלה נבלה מנכונות הלב ומאז איבד את יכולת הדיבור. עוד מסר כי נשלח לבדיקה פסיכיאטרית, אולם, בסוף שניתן לו עבור דמי נסעה לבדיקה שהשתמש בו לקניות סיגריות ולפיקד לא עבר בדיקה זו.

שירות המבחן התפרש כי המדבר באדם אשר מזה מספר שנים מתקשה לקיום אורח חיים נורטטיבי, יציב. ברקעamusים שימוש בסמים ומחשבות גדולות. עוד התפרש שירות המבחן כי הנאשם מרוכז בעצמו ובצריכו, ומגיב באופן אימפלטיבי ואלים, כאשר צרכיו ורצונו אינם נענים.

שירות המבחן מצין כי מהמידע מהוסטל "בית נתן" עולה כי התנהגותו בהוסטל התאפיינה בחוסר שיתוף פעולה, אגרסיביות, ואי ביצוע מטלות הבית. עוד ציון כי ביום שבו אמר היה להתחיל בעבודה חדשה, הפסיק לדבר והחל להתכתב בפתחים בלבד. כמו כן, הלה הגיד עצמה בפני המטפלים כ"מלר". המטפלים בהוסטל זה ציינו כי גרושו של הנאשם וחבר נוסף מלויינים אותו ומהווים עבורו גורמי תמייה וכי השניהם ציינו בפניהם כי מאז שהשתתף הנאשם בפקידינה בו השתמש בחומריים פסיכואקטיביים התנהגותו מתאפיינת במזירות רבה, בכלל, הלה מגיד עצמה כ"משיח" וכן הגיע למקום העבודה ייחף, שכפות רגליו שחורות.

בעקבות המפורט לעיל נבדק הנאשם מספר פעמים במחלקה פסיכיאטרית ובבדיקה מיום 9.2.14 הומלץ על הסתכלות ואבחון. מאוחר והנายน הביע הסכמה לכך לא אושפז בכפייה, אולם לבסוף לא הגיע לבדיקה וזאת כמפורט לעיל. מחוות הדעת החדש ממועד מאי 2014 אשר הוגשה בתיקו האחרון נמצא הנאשם כמו אשר אינו לו קה בנפשו ועל כן אינו נדרש לאשפוז במחלקה הפסיכיאטרית.

עוד מצין כי במסגרת הלין המעצר בתיקו הקודם נבחנה אפשרות שלוב הנאשם במסגרת "בית לחים". המפקחת המחוות במחוז דרום מסרה לשירות המבחן כי אינה סבורה כי הנאשם מתאים למסגרת זו נוכח גורמי הסיכון אותם מונתה. עוד מסרה כי אין בנסיבות אחרת המתאימה לנายน. אשר לעבריה נשוא כתוב האישום דן שירות המבחן מצין כי הנאשם מסר כי לאחר שוחרר במהלך דין בבית המשפט הבין כי CUT עליו לתור אחר מזון ודיור ולפיקד החלטת לבצע את שעשה.

עוד הוסיף כי גם כיום סבור כי אין מענה שיכל לדאוג לצרכיו ولكن למיטב הבנותו יאלץ שוב לבצע עבירות עתידיות על מנת לשוב לcotali בית הסוהר. הלה הביע שביעות רצון מהמעצר, שם זוכה לכל צרכיו הבסיסיים. שירות המבחן הבahir לו כי לאחר רצוי העונש עליו לפנות לרשות שיקום האסיר אשר תשיע לו בהתמודדות מחוץ לcotali בית הסוהר.

בסיום הדברים שירות המבחן העריך כי נוכח דפוסי האלים, נוכח התנהגותו הפסיכית המרוכזת לצרכיו וכן נוכח חוסר שיתוף פעולה בהליך שיקום- נשקפת מה הנאשם רמת סיכון גבוהה להנהגות אלימה בעtid. לאור האמור, שירות המבחן לא בא בהמלצת טיפולית לגבי הנאשם זה.

בדיוון שנערכ בפניי ביום 16.9.14, הפנתה ב"כ המאשימה לגילוין הרשענות הקדמות ובפרט לכך שבioms 2.6.14 הורשע ונדון בפני כב' השופט ברסלר-גונן בעבירות דומות. עוד הושם דגש על כך שמיד לאחר שהוחלט על שחרורו של הנאשם, (בשים לב לכך ששס"ים לרצות את העונש שנגזר עליו לאחר ניכוי ימי המעצר) הלה ביצע את המិוחס לו. זו צינה כי אכן לנאשם נסיבות חיים אשר אין פשוטות, אין מנוס אלא להרחקו מהחברה על מנת להגן על שלוומה.

בהתאם לתיקון 113, ובשים לב לנסיבות ביצוע העבירה אשר בוצעו במקום הציבורי כי עובי אורה יפגעו הינו גבוה - עתירה למתחם עונישה הולם הנע בין 9 חודשים ל-24 חודשים מסר בפועל. נוכח התנהגותה הבריונית, נוכח האמור בתסקير ובפרט לרמת הסיכון הגבוה, וכן עמדתו המפורשת של הנאשם כי בעתיד יחוור על מעשיו - עתירה להטלת עונש ברף הגבואה למתחם לו עתירה.

מנגד, סבור ב"כ הנאשם כי רצונו של הנאשם להישאר מאחוריו סורג ובריח נובע מהמצוקה הקשה בה הלה נתון. במצב דברים זה, החמרה בעונישה תחתית למטרת האמתית. עוד הוסיף כי נסיבות ביצוע העבירה לפיהן מיד לאחר שפגע בדלת הכניסה הושיט ידיו למאבטים על מנת שייכבו אותו מלמדת כי הסכנה אשר נשקפת מנאשם זה הינה לרכוש בלבד ולא לחוי אדם.

אשר לאמור בתסקיר שירות המבחן ציין כי אי מציאות מסגרת מתאימה לננאש זה הינה בבחינת תעודת-עניות של גורמי הרווחה השונים אשר נושא מילסיע לנאים. לדבריו, יש להמשיך ולטור אחר מציאת פתרון הולם. עוד ציין כי ברי שעונש מסר ממושך אינו בבחינת פתרון שכן בסופו של יומ הלה ישחרר ונעמודשוב בפני אותה סיטואציה בה אנו עומדים כיום. בנסיבות אלו, עתר להסתפק בתקופת התנאי שהוטלה על הנאשם בתיקו האחרון וכן עתר להורות לרשויות השונות, בכללם - משרד הרווחה, הרשותות המקומיות, המאשימה וכן הרשות לשיקום האסירים. לסייע לנאים בכל דרך אפשרית.

הנאש ביקש להוסיף על דבריו בא כוחו ומסר כי אין לו משפחה בארץ וכי ניסה להשתלב בהוסטל של מחוסרי דירות - ללא כל הצלחה. עוד הוסיף כי ביום שישחרר ישב על העבירות בכגן דא. ציין כי התקשרות עם הנאשם נעשתה באמצעות סימנים והנהן ראשו במענה לשאלות בית משפט.

דין והכרעה

על פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב "בעורן החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, במדיניות העונישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה".

במקרה שבפניי, פגע הנאשם בזכות לקניין, זכות אשר עומדת במלוא תוקפה גם שעה שאין עסקין ברכוש פרטי אלא ברכושו של הציבור. יש במעשהיו כדי לפגוע בעקיפין בסמלי שלטון וחוק, וכך גם באופן מסתבר מעשים אלו יכולים להביא

לפגעה בביטחוןם האישית של עוברי אורח והמאבטחים אשר שבו בהיכל בית המשפט במועד האירוע. אפילו מדובר בעבירות שענין פגעה ברכוש אין להקל ראש בעבירה זו, אשר המחוקק קבע במקרה עונש מוקסימלי של שלוש שנות מאסר.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת הרי שחרף העונש המוקסימלי אשר קבע המחוקק לעבירות היזק לרכוש בمزיד, על דרך הכלל העונשים בעבירות אלו נעים בין עונשים צופי פנוי עתיד ועד מספר מצומצם חדשנים אסור בפועל, כאשר על דרך הכלל מדובר בעבירות של היזק לרכוש יחד עם עבירות נלוות.

מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים המפורטים לעיל הינה משמעותית. מעשו של הנאשם הוא מתוכנים מבועוד מועד, ונעשה מתוך שהנאים מודע היטב לתוצאות מעשיו, חף זהה, ואף הצהיר עליו בראש גלי בברקו של אותו יום. בהקשר לכך, עיון במסמך שהוגש לבב' השופט ברסלר-גנון במסגרת הטיעונים לעונש מגלה כי זה פנה לבב' השופט וציין: "**מפה אני הולך לשבור חלון אני מעדיף להישאר בשב"ס**". את הבטחתו זו מיהר לקיים הנאשם, שכן מיד לאחר שהוסדרה הנירית המאשרת את שחרורו הטיח עמוד בזגויות הכניסה להיכל.

היכל הכניסה של בית המשפט בבאר שבע מקורה בלוחות זכויות גדולים שגובham מגע לכדי מספר מטרים. הגם שלא הוגשו לעיונו של בית המשפט תМОנות, הרי שנთן זה הינו במידעתם כל הצדדים, וכך גם במידעתו של מותב זה, אשר מיידי יום ביום פוקד את היכל. שבירת לוח זכויות שכזה יש בה כדי להעמיד בסיכון את הנוכחים במקום, שהינו מקום ציבורי הומה אנשים, לרבות המאבטחים. כך גם העובדה שהנאים, לאחר שניפוי הזכות הרים ידו כלפי מעלה אינה שוללת פוטנציאל שאירוע שכזה יתרדרר לכדי אלימות, וזאתquia וממי מהמאבטחים היה מבחין במעשו של הנאשם מבועוד מועד וمبקש למנוע ממנו את ביצוע המעשים.

יתירה מכך, לא ניתן להטעם מהעובדת שהנאים בחר לבצע את המיחס לו בעודו מצוי בגדרי בית המשפט אשר זה עתה גזר את דיןו, ולא זו בלבד, אף מצא לילך כברת דרך לקרותו שגרר עליו עונש מותן. מצופה מכל באו היכל בית המשפט לנוהג בכבוד המתבקש מעצם הגעתם אל בית המשפט ונוכחותם במוסד אשר כל תכליתו אכיפת חוק ועשיית צדק. התנהלות זו, כאמור, יש בה כדי לפגוע בכבודו של בית המשפט. לצד זאת, הדברים יסינו ויצוין כי פגעה ספציפית זו אינה רבה, ונמצאת בשולי הדברים.

אין מדובר למי שմבקש לנתקם בפלוני, וכך גם אין מדובר למי שפוגע ברכוש כדי להקל על גניבת רכוש אחר, כאמור כל תכלית המעשים הינה להוותר הנאשם בבית הסוהר כפי רצונו. יש בנזקים אלו כדי להקנות מחומרת מעשו של הנאשם. יש להניח כי לו הייתה לנאים אפשרות "להשתתק" בכלל ללא ביצוע עבירה פלילית, לא כל שכן לו הייתה ברשותו קורת גג מסודרת, היה נמנע מביצוע המעשים המיחסים לו. מנגד, אין להקל ראש במעשים אלו, והנאים אינם יכולים לחסות תחת רצון זה או להצדיק את מעשו אך בשל הייאוש שאחז בו>User להביצועם.

לאור כל האמור לעיל, הנני לקבוע כי מתחתן העונש ההולם בעניינו של הנאשם בפניו נע בין 2 - 10 חודשים אסור בפועל.

גזרת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם

בקביעת העונש בגדרי המתחם אותו קבעתי ישראשית ל淮南ה לחשבוון לקולא את הודהת הנאשם. על דרך הכלל יש בהודאה מעין זו, מעבר לחיסכון בזמן שיפוטי, משום חרטה ונטילת אחריות. לא כך הם פנוי הדברים בתיק שבפני: הנאשם אינו מתחרט או מביע כל צער על מעשיו. נהפוך הוא, הנאשם חפש בתוצאות הנלוות למשעו, מעוניין שעונשו יהיה ארוך ומשמעותי באופן שישיר מלבו דאגה לצרכיו היומיומיים על חשבונו של הציבור (ה גם שמוון לשלם עלvr כוחו). בחרותו).

לנายนם נסיבות חיים שאינן פשוטות כלל ועיקר, בכללן קשיי התקALKמות בארץ, מצוקת דירות, מצוקה כלכלית, בידיות, העדר סבבה תומכת ומצב נפשי רעוע, כפי הנראה על רקע שימוש בחומרים משתנה תודעה הבא לידי ביטוי בהתנהגויות מוזרות, הזנחה כללית ושגעון גדולות.

בצד האמור לעיל, לא מצאתי לקבל את דברי ב"כ הנאשם אשר הפנה, ولو בעקיפין, אצבע מאשימה כלפי רשות הרוחה, אשר לדבריו אין עושות די על מנת לסייע לנายนם. מעין בתסוקיר שירות המבחן אין לומר כי לא נעשו ניסיונות לסייע לנายนם, לרבות שילובו בהוסטל לחסרי דירות. מטותוקיר שירות המבחן עולה כי בעבר הופנה הנאשם על ידי גורמי הרוחה להוסטל לד"ר רחוב, אולם שם התנהגה באגרסיביות ולא שיתף פעולה כפי הנדרש. כמו כן, הלה, לאחר בדיקה פסיכיאטרית הופנה להסתכלות ואבחון ואף ניתן לו כסף עבור טיפול נסיעה לבית חולים "גאה", אולם זה השתמש בכספי זה לקניית סיגריות. עוד מפורט בתסוקיר כי במסגרת הליך המעצר בתיקו הקודם, נבחנה פעם נוספת אפשרות שלילובו במסגרת "בית לחיים", אולם המפקחת האזורה במחוז דרום סקרה כי הלה אינם מתאים למסגרת זו בין היתר מכח חש כי יפגע במטופלים אחרים שהינם חלשים לאור עבורי והתנהגותו האלימה.

הנายนם, במוגנים רבים, ניתב את חייו אל הנקודה העגומה בה מצוי CUT, בין אם מעורבותו בעבירות פליליות חמורות, בין אם נוכח שימוש בחומרים משני תודעה ובין אם בקושי להיעזר בגורמי תמיכה וטיפול. התנהגות זו עולה בקנה אחד עם האמור בתסוקיר אשר מתרשם שלנายนם סיכון נמוך להיעזר בגורמים שונים, וקושי ניכר להשתלב במסגרת טיפוליות תוקן שזה מרכז עצמו ומצרכיו.

יתירה מזו, עיין בגזר הדין שניתן בעניינו על-ידי כב' השופט ברסלר-גנון במועד ביצוע העבירה, מלמד כי כב' השופט ברסלר-גנון מצא להקדיש חלק ניכר מגזר הדין ביחס לחובתה של החבירה לדאוג לחילושים בה, והdagish בסופם של דברים כי עותק מגזר הדין ישלח לאגף הרוחה עירית באר ובעירית פתח תקווה, וכן לרשوت לשיקום האסיר. הנאשם כלל לא ניסה לנצל פתח זה שניתן לו מאת בית המשפט, ובחר בדרך הקלה על-ידי פגיעה ברכוש הציבור.

אין מדובר בנายนם שזו הסתברותו הראשונה עם החוק, הנאשם חטא בעבר בעבירות קשות, והדברים מכונים בעיקר לכך שבשנת 2005 נגזרו עליו 70 חודשים מאסר בפועל וזאת בגין הרשעתו בעבירות של בעליה ללא הסכמה אגב סחיטה באזומים וקשרית קשור לביצוע פשע. לכך יש להוסיף את הרשעתו בגין מעשים דומים כפי שפורטה לעיל, שבגינה תלוי עונש מאסר מותנה בן 5 חודשים שהינו בר-הפעלה בתיק שבעניינו.

סעיף 40 ה' לחוק העונשין מאפשר לחרוג לחומרה ממתחם העונש ההולם אם נמצא כי: "יש חשש ממשי שהנאשם יחוור ויבצע עבירות, וכי החומרה בעונשו והרחקתו מהציבור נדרשת כדי להגן על שלום הציבור ... בית המשפט לא יקבע כאמור אלא אם כן נמצא שלנאשם עבר פלילי משמעותי או הוצאה לו חוות דעת מקצועית".

המקרה שבפניו נפל לגדром של אוטם מקרים אליו מכוון סעיף 40 ה' שפורט לעיל. גם אם אין לנאשם עבר פלילי משמעותי בעבירות כגון דא, הרי שירות המבחן מצין במפורש כי מהנאשם נשקפת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה ופורצת גבולות, ועיקר העיקרים: הנאשם "הודיע" בבית המשפט כפי שעשה בעבר כי בשעה שישוחרר מן הכלא יחוור לבצע עבירות דומות.

נתונים אלו יש בהם כדי להחמיר בעונשו של הנאשם תוך הגנה על שלום הציבור. יודגש כי הוואיל ואני סבור כי מלכתחילה יש לקבוע את עונשו של הנאשם ברף העליון של המתחם אותו קבעתי (בין היתר נוכח הודהתו ומצבו הסוציאו-כלכלי הקשה) או אך החומרה בגין ההגנה על שלום הציבור לא תמצא ביטוי בענישה מעבר לתקרת מתחם העונש אותו קבעתי, אלא תהיה באופן יחסית בגדרי המתחם.

הפעלת מאסר מותנה

אין מחלוקת כי המאסר המותנה אשר ניתן במסגרת ת"פ 14-02-48790, חל בעניינו. בשורה ארוכה של פסקי דין נקבע כי על דרך הכלל יש להורות על הפעלת המאסר במצבבר. בית המשפט העליון שבוחן הלכה פעמים רבות (ראה בין היתר ע"פ 4716/12 **מדינת ישראל נ' ע.ד.** מיום 6.6.13). לא אחת דרכם של בתים משפט ליתן ביטוי מסוים להודאת הנאשם גם ע"י חפיפה מסוימת של המאסר המותנה. בעניינו נוכח הסטייגות אותה פרטתי ביחס להודאת הנאשם ובשים לב לכל שפורט לעיל לא מצאתו לצאת מן הכלל ולפיו מאסר מותנה יש להפעיל במצבבר לכל עונש אחר.

רכבי קנס ופיצוי

שעה שמדובר בעבירות רכוש מן הראי להטיל גם עיצום כספי. יחד עם זאת, ובשים לב לנסיבות האישיות של הנאשם ובפרט למזכקה הכלכלית בה זה נתון - מצאתי להימנע מהטלת פיצוי וקנס אשר בהכרח יביא להארכת תקופת המאסר.

סוף דבר

מכל המקובל לעיל הנוי גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו 2.6.14.

ב. מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 5 חודשים מתק. פ. 48790-0214 במצבבר לעונש המאסר עליון הוריתי בסעיף א' לעיל וחודש בחופף. seh"c יהיה על הנאשם לרצות 10 חודשים מאסר בפועל שימנו

מיום מעצרו.

ג. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא עבר עבירות רכוש מסווג עוויל.

ד. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא עבר עבירות רכוש מסווג פשוט.

ה. 10,000 התchia'bot למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא עבר כל עבירה רכוש. לא תיחתום התchia'bot

בתוך 14 ימים, יהיה על הנאשם לרצות 30 ימי מאסר בגין כך במצטבר לכל עונש אחר.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחויז.

ניתנה והודעה היום כ"ז תשרי תשע"ה,

21/10/2014 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

הוקלד ע"י חיה דMRI